

Testa treblebleed i praktiken.

För att få rätt TB (Treblebleed) för aktuell mick, mickar och vilken karaktär man vill ha på ljudet när man dämpar volymen behöver man göra lite tester så man vet vad som händer när man ändra värdena på kondensator, resistor i "parallell", "enkel" eller "serie"

Mitt förslag är att börja med en gitarr med helt lagom ordinär mick/ar. Vad spelar egentligen ingen roll, bara det är mickar med "känd karaktär". I mina tester kom jag fram till att **TB 330pF+325K i "Serie"** väldigt bra utgångsvärden. "Parallell" är helt oanvändbart för min smak efter som den kretsen gör potten snudd på helt linjär. Sätter man konding och resistor i "Serie" förblir potten Logaritmisk. "Enkel" funkar också om man har basigare och kraftfullare mickar med mindre diskant. Speciellt om man vill att det ska kännas som mycket diskant när man sänke volymen. Då man inte vill behålla bas mao.

- Alla mickvarianter och placering (hals, mitten, stall tex) kommer reagera olika på samma värden. SÅ det kan bli till att kompromissa för den som vill ha TB som funkar där tex hals och stalmick har olika karaktär. Speciellt i basen.

- Samtidigt kommer alla mickar även reagera lika så till vida att högre värden på kondensatorn skär mer bas/behåller mer diskant. Och högre kOhm kommer behålla mer bas än om man sätter lägre kOhm på resistorn.

Bäst tycker jag singlecoil är att börja med. P90 eller Strata/Tele spelar ingen roll. Helt enkelt för att de är känsliga för påverkan av treblebleed. Humbuckers påverkas generellt sett mindre av treblebleed. Singelcoil och lägre output är känsligare. Båda vad gäller kOhm och magnetens inverkan. Svagare magneter gör tex att bas skärs bort snabbare. Högre kOhm och starkare magneter behåller bas mer. Diskantrika mickar behöver högre pF/nF och muddigare mickar behöver lägre pF/nF.

Komihåg att Treblebleed bara funkar när man börjar vrida ner volymen. För gitarrister som inte använder volymratten till att forma sitt ljud behöver du inte besvära dig om att löda dit treblebleed. Det ger bara mer jobb till ingen nytta och mer som kan gå sönder "on the road"

Ta två kablar med aligatorklämmor eller liknande för att det ska gå snabbt och enkelt att växla mellan varje TB .

För att ha nått att utgå ifrån har jag kommit fram till (bestämt) att ca **330pF+325kOhm i Serie** är bra värden att starta med. Låt oss kalla den kretsen STD. Jag föreslår att du testat varje värde på TB utifrån denna krets oavsett typ av mick/ar.

Börja med den jag kallar **STD** (330pF+325kOhm i Serie) Sen gå du igenom alla med kondensator på 330pF men ändrar värdet på resistor. Låt säga att du tycker att 325k ger för mycket bas, ändra till 150k eller om du vill ha mer bas ändrar du till 680k. Då får du snabbt en uppfattning om vad värdet på resistorn gör.

Förslag på tillvägagångssätt:

- Löd/eller kläm fast en STD.
- Vrid ner volymen ca ¼:del och lyssna hur du upplever att frekvenser försvinner eller stannar kvar.
- Vrid sen ½:del. till och lyssna på samma sätt. Vilka frekvenser finns kvar och vilka försvinner/dämpas.
- Byt till högre eller lägre värde på resistorn.
- Gå igenom alla TB jag skickade som har 330pF kondensator.
- Notera gärna på papper vad du upptäcker och tycker.

Nästa steg tycker jag är att byta till TB med högre eller lägre värde på kondensatorn och gå igenom alla med samma pF på samma sätt som med 330pF.

Finns såklart många mellanvärden att testa. Men börja med de jag skickat så ser/hör du vad värdena påverkar. Kanske 330pF+325k blir för lite bas men 330pF+680K blir för mycket bas. Då får man hitta nått mellanvärde på resistorn som passar. Så kan det även bli med kompromiss för skillnaden mellan hals och stallmick. 325K kan vara precis lagom bas för halsmicken samtidigt som stallmicken blir för tunn med 325k.

Sen är det bara fortsätta testa värden och mickar för att hitta det som faller i smaken för just den micken och personen som ska ha TB. Glöm inte testa skillnaderna som blir mellan mickar i samma gitarr. Hals, mitten, stall.

De jag skickat är bara så du ska få testa vad som händer med olika värden. Andra värden kan definitivt bli aktuella om man bara vill ha lite mer eller mindre av de frekvenser man skär bort.

Skickade även med några ”Enkel” och ”Parallell” för att du ska få se vad skillnaderna blir med samma värden men i serie eller parallellt motstånd respektive ”Enkel” som är utan motstånd.

OBS....se till att ”R” (resistorn) hamnar på rätt lugg på potten. Annars funkar den inte. På maskeringstejpen har jag märkt R med en pil som pekar mot benet där resistorn sitter.

Observation 1: När jag köpt kondensatorer och resistorer så mäter jag dem innan jag använder. Värdena kan fluktuera rätt mycket från komponent till komponent. Så när du får hem de du köper, kolla vad det är och hitta nått som är hyfsat nära. Det är inte supernoga med värdena om de är i närheten. Tror tex ingen kommer anmärka på om det är 300-350pF eller 300-347k. Men så man tänker på vad det är man gör och vill uppnå bör man vara uppmärksam på reella mätvärden. Men har man nu en kund som anmärker på att det skulle behöva vara liiiiite mer eller mindre av bas eller diskant kvar i kretsen kan det vara fint att ha koll på vad som är vad och vad som gör vad. Balans och smaksak.

Observation 2: Jag har märkt att det är lättare att hitta rätt TB om man har utgångsvärdet 330pF på TB. Och att man börjar med att höja eller sänka värdet på resistorn först. Sen kan man testa höja värdet på Kondensatorn om man vill ha än mer diskant eller sänka om man vill ha lugnare diskant. Balans och smaksak.

Observation 3: Alla pedaler "tar" TB på olika sätt. Så välkommen till kompromissernas land...som vanligt. Fuzz verkar vara känsligast för om man skär bas. Ju bättre fuzz, desto känsligare verkar vara mer regel än undantag. Min Fuzzface är VÄLDIGT känslig för om jag skär bort minsta lilla för mycket bas. Med lite bas i kretsen låter den riktigt SKIT. Gäller förmodligen massa andra pedaler också, inte bara fuzz. Balans och smaksak.

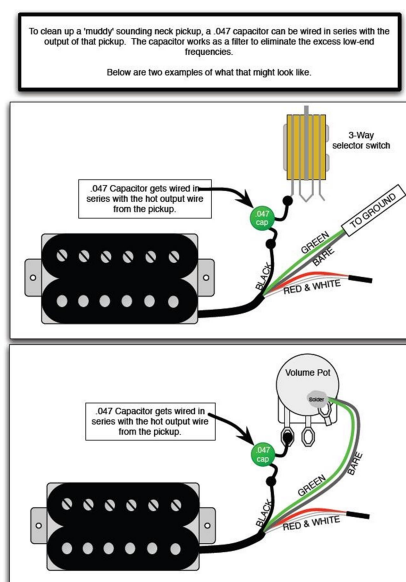
Observation 4: Generellt behöver diskantrika mickar högre pF på kondingen medan diskantfattigare mickar behöver, eller tom kräver lägre pF. Sätter man högre värden på kondensatorn blir ljudet tunnare och lägre värden så blir diskanten mjukare. Det kompenseras man med att höja eller sänka värdet på resistorn så man får den respons av Treblebleed man vill ha. Balans och smaksak

Observation 5: Diskantfattiga heta mickar blir mer "Singlecoil" med högre värden på kondensatorn. Ger man sig tid att testa fram balansen mellan hur mycket diskant och bas man vill behålla när man dämpar volymen, kan man således få en grov, arg, fet mick att bli rätt snäll med lagom balans mellan diskant och bas.

Observation 6: Har man mickar med skärande vass eller "skräpig" diskant kan man "rensa upp" och göra diskanten behagligare med att sätta lägre värde på kondensatorn. Balans och smaksak.

Observation 7: En vanlig singlecoil...typ strata/tele funkar en 1,0-1,5pF bra förutsatt att man sätter rätt stor resistor (560-820k) samtidigt. Annars tappar man snudd på alla bas/kropp i ljudet. Men...balans och smaksak.

Observation 8: Hur mycket basen skiljer mellan halsmicken och stall micken han vara svår hitta balans på. Värdena i TB kan vara helt rätt för stall men bli för basig till hals. Då kan man sätta en kondensator i serie bara på halsmicken. Vill du testa föreslår jag i så fall värden på (2,2-4,7nF) Där lägre värden skär bort mer bas och högre värden skär bort mindre bas. (Enligt schema)

Lycka till, testa för friska vindar och hör av dig om du har funderingar och upptäckter du vill delge.